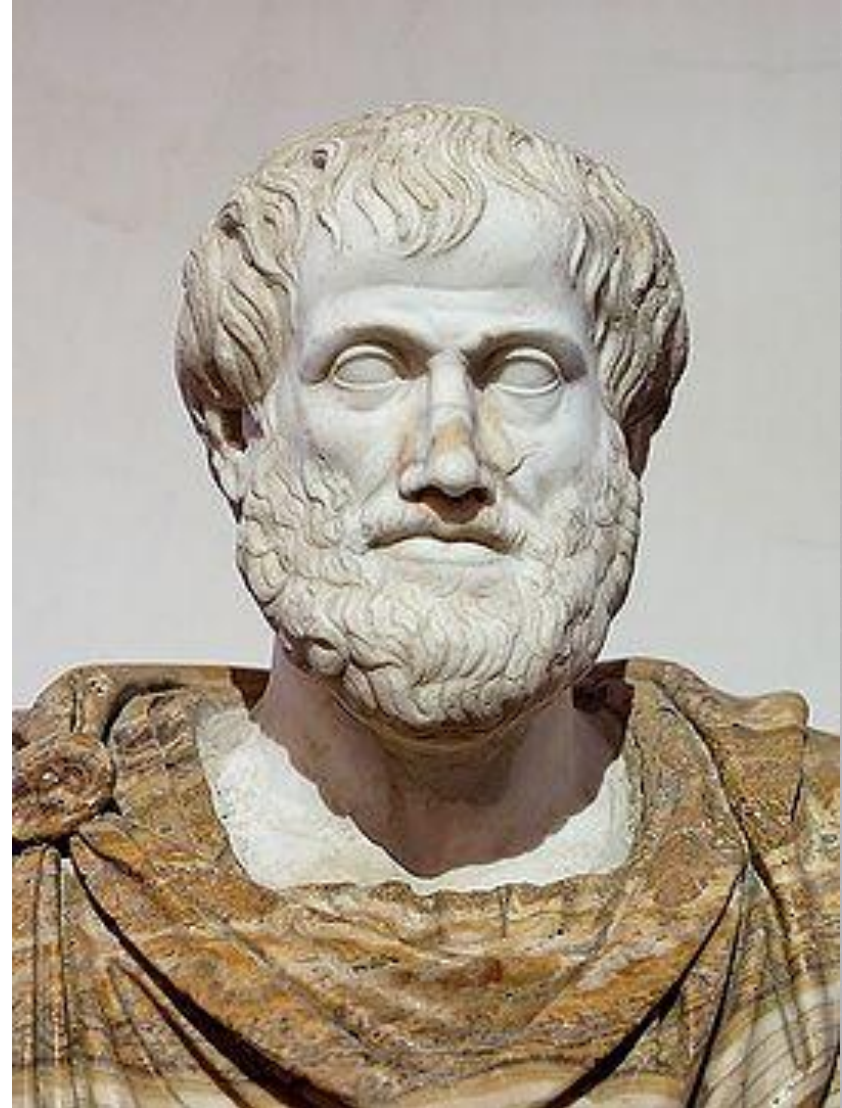

Виховання - справа важка, і поліпшення її умов - один зі священних обов'язків кожної людини, тому що немає нічого більше важливого, як утворення самого себе й своїх ближніх.

Аристотель

ПЕДАГОГІЧНІ ПРАЦІ

“Про Душу”
“Етика”
“Політика”

У ТВОРІ “ПОЛІТИКА” ВІН ОБҐРУНТУВАВ НЕОБХІДНІСТЬ ДЕРЖАВНОГО ВИХОВАННЯ

- Розглядав виховання як засіб зміцнення державного ладу.
- Поєднував державне виховання із сімейним.
- Виховання повинно бути гармонійним, включати в себе розумову, моральну і фізичну сторони.

Аристотель вказав на особливості кожного віку, визначив цілі, зміст і методи виховання в кожен період. Це була перша в історії педагогічної думки вікова періодизація

Мета виховання - це пріоритетний розвиток вищих сторін душі, розумної та вольової.

Фізичне виховання, що має передувати розумовому, полягає у вправах, які повинні сприяти росту душевних сил.

Виховання повинно забезпечити гармонійне поєднання фізичного, морального й розумового розвитку людини.

З усіх сил ... держави,
благополуччя народу
залежатить і не
відступить від доброти
звичаїв, а доброта
звичаїв – не
відступлять
від виховання

Томас Мор

Томас Мор УТОПІЯ

Читати Станіслава Фіреши

З усіх літературних і політичних творів Мора найбільше значення має «Утопія».

Де він приділяє значну увагу виханню.

- Він відзначає, що всім дітям дається однакове суспільне виховання і початкова освіта. Таким чином, вже на початку XVI ст. Мор висунув ідею загального обов'язкового навчання. Все викладання в школах Утопії проводиться рідною мовою. Крім читання і письма, в школах викладають арифметику, геометрію, астрономію, музику, діалектику, природознавство.

- Великого значення надає Мор фізичному вихованню, дотримуючись при цьому афінської системи фізичного виховання: розвиток гімнастикою, військовими вправами здорового, сильного і красивого тіла. Шляхом безпосереднього спілкування з дорослими діти проймаються високою мораллю суспільства. Його вплив посилюється навчанням і вихованням, що передбачають врахування індивідуальних особливостей дітей.

Т.Мор першим
вказав на те,
що всі соціальні
фактори діють на
підростаюче
покоління.

"В основі виховання
лежить гідність
особистості.
Взаємна повага
вчителя і учня є
одним з головних
умов відновлення
школи "

Селестен Френе

ПЕДАГОГІЧНІ ПРАЦІ

“Нова французька школа”

“Педагогічні інваріанти”

“Формування особистості дитини”

“Моральне і громадянське виховання”

- Основою педагогічної психології С. Френе є сформульоване на противагу традиційній французькій школі й педагогіці “ядро цінностей “, до якого належать:
 - - здоров’я дитини;
 - - визнання дитячого прагнення до максимального саморозвитку;
 - - створення сприятливого для розвитку дітей середовища;
 - - забезпечення «природного, живого і всебічного виховного процесу»

- Головну мету виховання, в якій втілилась ідея гуманізму - «максимальний розвиток особистості дитини в розумно організованому суспільстві, яке буде служити їй і якому вона сама буде служити».
- Основними засобами реалізації цієї мети С. Френе вважав природу, працю в школі

Провідними символами виховної системи С. Френе є демократизм, свобода, співробітництво, праця. Можна зробити висновок, що його педагогічний світогляд характеризується яскравим гуманістичним

«Завдяки вихованню
у віддаленому
майбутньому
недосконале
людство
перетвориться в
нову расу людей -
таке могутність
виховання.»

Роберт Оуен

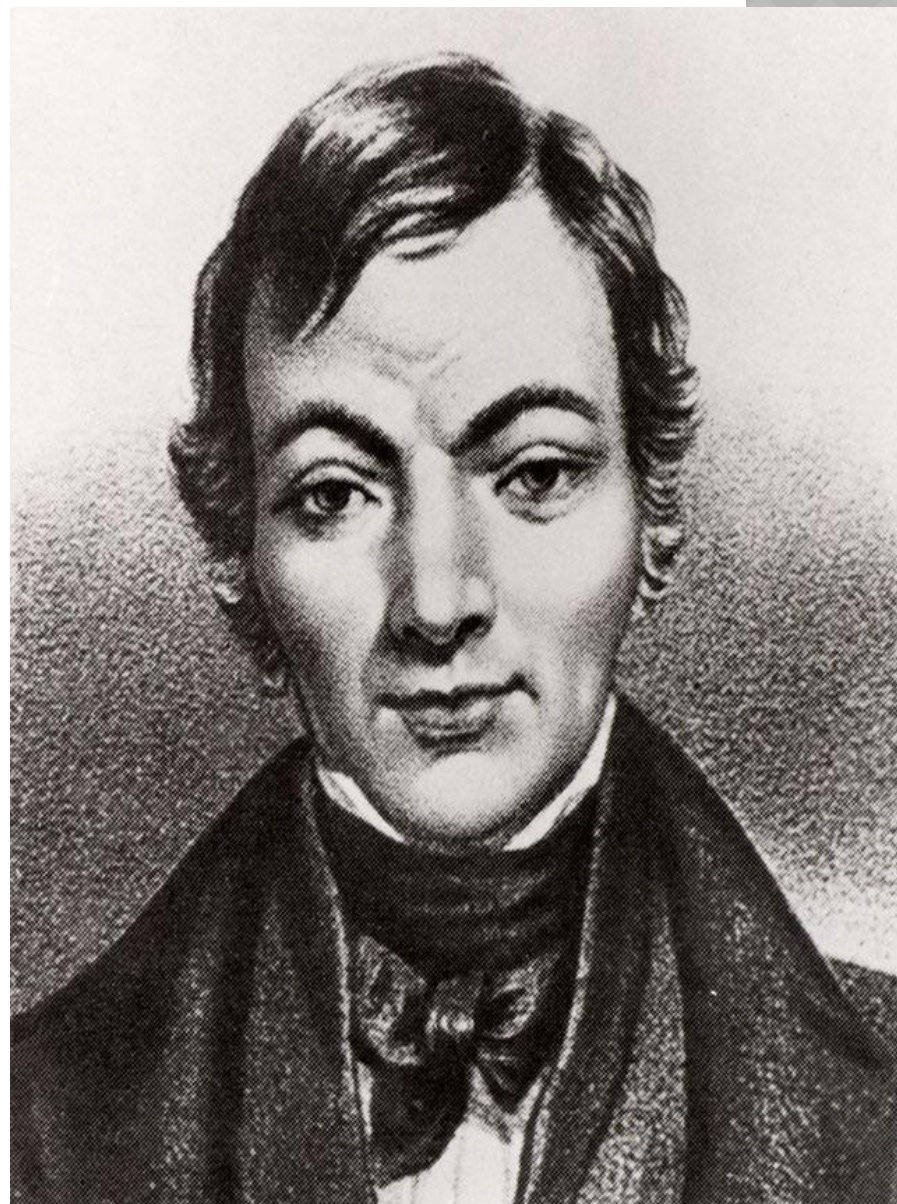
ПЕДАГОГІЧНІ ПРАЦІ

“Новий погляд на суспільство, або досвід про принцип створення людського характеру“

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ СИСТЕМИ ВИХОВАННЯ

- Виховання і освіта повинні бути спрямовані на формування раціонального характеру;
- Характер дитини починає окреслюватися головним чином створюється у перші два-три роки її життя;
- Дитині в колективі може бути наданий будь-який характер;
- Дитину в ранньому віці слід вилучати з сімейної обстановки;
- Гра повинна стати одним з основних освітньо-виховних засобів;

- Всі види покарань і нагород повинні бути вилучені із системи;
- Ве повинно існувати твердо встановлених годин занять в класних кімнатах школи;
- Учитель має чергувати розумові і фізичні вправи;
- Поєднання навчання з продуктивною працею;
- Надання великого значення науці як освітньому і виховному засобу.

«Ні, пане, моє життя не пройшло дарма, я сповістив світові важливі істини, і якщо світ їх не прийняв, то тільки тому, що не зрозумів. Я не засуджую людей, я випередив свій час»

Ернст Мейман
(1862-1915) -
німецький педагог,
психолог,
представник
експериментальної
педагогіки,
професор
філософії і
психології в
університетах
Німеччини.

ПЕДАГОГІЧНІ ПРАЦІ

«Економіка і техніка пам'яті»

«Лекції зі вступу до експериментальної педагогіки»

«Нариси експериментальної педагогіки»

- Висунув у якості основного педагогічний принцип саморозвитку дитини; обґрунтував значення її самодіяльності, самовизначення, тобто активності у навчальному процесі.
- Дав характеристику вікових етапів розвитку дитини, в якій виділені анатомічні та фізіологічні особливості, розвиток сприймання, уяви, пам'яті, почуттів, волі.
- Дослідив природу естетичних уявлень дитини (сприйняття кольору, вражень від сполучення кольорів, дитячих малюнків).
- Дослідив особливості дитячої пам'яті і на цій основі розробив правила швидкого та міцного заучування навчального матеріалу.

На підставі лабораторних досліджень експериментальної педагогіки вважав провідним принципом саморозвитку особистості дитини.

У психології Мейман одним із перших звернувся до вивчення психологічних особливостей розвитку дитину. Він досліджував естетичні уявлення дітей, розвиток їхньої пам'яті, закономірності швидкого і міцного запам'ятовування, синтезував досягнення психологів з проблемами розвитку здібностей дітей. У педагогіці Мейман одним з перших висунув принцип саморозвитку дитини, обґрунтував значення активності дитини у навчальному процесі.

Людина перестає
мислити, коли
перестає читати

Дені Дідро

ПЕДАГОГІЧНІ ПРАЦІ

“Публічні школи”

«План університету і школи публічного викладання наук для Російського уряду»

«Систематичне спростування книги Гельвеція „Людина»

Серед
основоположних
принципів
організації освіти
автор виділив
такі:
всезагальності,
безкоштовності,
безстановості
освіти, світського
характеру змісту
навчання

У своїх творах Д.Дідро також порушував проблему підбору і підготовки вчительських кадрів. На його думку, вчитель повинен глибоко знати науку, предмет якої викладає, бути ерудованим з інших наукових галузей, бути чесним, чуйним, любити дітей.

Він проектував державну систему народної освіти, відстоював принципи безплатного початкового навчання. Дідро протестував проти керівної на той час по всій Європі, системи освіти з її класицизмом і вербалізмом.

